

Vi vide, at den Teori er hævdet gennem Finansministerens Kultoldanmærkning, at dette kan Lovgivningen gøre, men paa den anden Side er det ogsaa af det nu regerende Flertal erkendt, at Landstinget har en særlig Ret og en særlig Magtbeføjelse til at modsætte sig en saadan Anmærkning. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i Anledning af Kultoldanmærkningen udtrykkelig har skrevet, at ved en saadan Anmærkning paa Finansloven, der forlanger en Lovbestemmelse ophævet, kan man fra Folketingets Side selvfølgelig ikke, naar det møder et Nej fra Landstingets Side, efter vor Forfatningsopfattelse saa let fastholde det; i alt Fald er man bunden paa en ganske særegen Maade. Det kende vi jo ogsaa fra den Skæbne, som Kultoldanmærkningen fik.

Jeg kommer saa til den anden Bestemmelse i dette Lovforslag. Hvor meget gælder den, og hvordan binder den? Dette er i Sandhed ogsaa en ganske ekstraordinær mærkelig Bestemmelse. Naar et vist Beløb er henlagt til Reservefonden, indtil den har naaet en vis Størrelse, skulle yderligere Beløb, der efter Loven skulle henlægges, henlægges i en særlig Afdeling af Kassebeholdningen. Hvad vil det sige? Skulle vi have en Kassebeholdning, der bestaar af to Afdelinger, en Afdeling, hvoraf der sker Udbetalinger i Henhold til de Love, der ere vedtagne, og en anden Del af Kassebeholdningen, som er lukket paa en særlig Maade. Der staar om denne Afdeling, at der kan kun raades over den ved Bevilling paa Finansloven. Hvad vil det sige? Over den første Del af Kassebeholdningen kan der jo ogsaa kun raades ved Lov, ved Bevillinger paa Finansloven eller ved Love af finansiel Art. Hvad vil det da sige, at der skal en særlig Bevilling paa Finansloven til? Betyder dette, at der skal en Anmærkning ind, at det skal være en Bevilling, som stiller Landstinget paa samme Maade, som det er stillet overfor andre Anmærkninger paa Finansloven, nemlig med en særlig Ret? Jeg beder den højtærede Minister forklare dette Forhold — det beviser i højeste Grad dette Lovforslags Karakter —, og jeg beder ærede Medlemmer sammenholde dette, at man ikke henlægger af et Overskud, men at man undertiden, hvor Staten har Underskud, tager af Kassebeholdningen og fører over, med, at man her foreslaar, at man paa visse Tidspunkter, hvor man maaske har Underskud, tager en Del

af Kassebeholdningen og lukker den paa en særlig Maade inde i en anden Afdeling af Kassebeholdningen.

Det forbaavser mig i allerhøjeste Grad, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) som Ordfører for sit Parti sagde, at han ingen Betænkeligheder havde ved denne Ordning. Jeg kan ikke tro, at Grunden er en anden end den, at det ærede Medlem har ment, at denne Beslutning ikke var andet end en finansiel Beslutning vedrørende Reservefonden, og at han og en Del af hans Parti ikke have set, at det er en konstitutionel Baandlæggelse, der giver Landstinget en ganske særegen Stilling i de kommende 5 Aar baade med Hensyn til Reservefonden og med Hensyn til denne særlige Del af Kassebeholdningen. Naar dette er Tilfældet, forstaar man, at Proprietær Piper som Formand for Landstingets Højre har kunnet sige, at dette var Grunden, hvorfor Højre vilde være med til mere Skat paa Indkomst og Formue, end det ellers vilde have, og saa kan man forstaa, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har sagt, at man ved denne Bestemmelse har bundet Regeringens Finansstyrelse paa Hænder og Fødder. Men jeg fatter ikke, at Rigsdagen ingen Betænkeligheder har ved at gaa ind paa en saadan Ordning, som konstitutionelt set er ganske i Strid med hele Retningen i Vinstres Finanspolitik, som er gaaet ud paa at styrke og atter styrke Folketinget overfor Landstinget. Her gør man pludselig en Vending og lægger i Landstingets Haand en Magt, som det ingen Sinde før har haft.

Ellinger: Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde for et Øjeblik siden, at det navnlig var fra Højres Side, man havde ønsket den Baandlæggelse, hvorom der er Tale i dette Lovforslag. Dette er ogsaa rigtigt, men det er ikke noget Ønske, som er kommet frem netop under den allersidste Situation, og det er for øvrigt et Ønske, som vi vide næres langt udenfor Højre. Jeg har haft Lejlighed til i Løbet af de sidste Par Aar, naar jeg har udtalt mig om Statens Finanser, netop at hævde Nødvendigheden af en Styrkelse af Reservefonden og af en Forøgelse af den disponible Kassebeholdning. Nu mente det ærede Medlem, at man kunde vedtage et neutralt Lovforslag, som det ærede Medlem kalder det, til Styrkelse af Reservefonden; et saadant Lovforslag vilde let kunne gennemføres